

ad § 3.

ad 1. Med Hensyn til Indtægten:

For Finantsaaret 1862—63 er denne Indtægt beregnet til 653,000 Rd. I Forhold til det Udbytte, som Stempelpapirs-Entraderne have givet i den forløbne Deel af bemeldte Finantsaar, ved hvis Begyndelse Loven om Brug af stemplet Papir af 19de Febr. 1861 traadte i Kraft, er der imidlertid Grund til at antage, at Indtægten for hele Finantsaaret vil overstige 700,000 Rd., og man har derfor troet at kunne paaregne en Indtægt af mindst dette Beløb for Finantsaaret 1863—64.

Med Hensyn til Udgiften:

ad a. Ved Kongelig Anordning af 11te Marts 1862 ere Forhandlingsprocenterne ansatte til 2 pCt. af det Solgtes Værdi, dog saaledes, at der for Salget ved Jilialforhandlingerne udenfor Kjøbenhavn tillægges Amtstuen endvidere 1 pCt. for Regnskabsforingen. I Forhold til den calculerede Brutto-Indtægt af Stempelpapirs-Entraderne, 700,000 Rd., ere disse Procenter derfor anslaaede til 17,000 Rd.

ad b. Til Omkostninger ved Stemplingen har i Finantsloven for 1861—62 og de foregaaende Aar været opført 9,000 Rd., hvilket Beløb for 1862—63 blev forhøiet til 10,500 Rd. af Hensyn til de usundseelige Udgifter, der kunde være en Folge af den nye Stempelløvs Skrafttræden. Man har troet for 1863—64 at kunne vende tilbage til den tidligere opførte Sum.

ad 2. Da de ved Loven af 19de Februar 1861 paabudne forhøiede Arveafgifter kun ville være at erlægge af den Arv, som falder efter 1ste April 1862, vil Størstedelen af de Arveafgifter, som erlægges i indeværende Finantsaar, blive erlagte efter de ældre Bestemmelser, altsaa i $\frac{1}{2}$ pCt. og 4 pCt. Afgift, og kun en ringere Deel, hvad der maafee kan anslaaes til $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{4}$, efter Loven af 19de Febr. 1861. I April Qvartal d. A. har Indtægten saaledes været:

$\frac{1}{2}$ pCt. og (ældre) 4 pCt. Afgift.....	circa 30,000 Rd.
ny 1 pCt. Afgift.....	— 2,000 —
ny 4 pCt. Afgift.....	— 1,000 —
ny 7 pCt. Afgift.....	— 200 —

ialt circa 33,200 Rd.

I de følgende Qvartaler vil Indtægten af de nye Arve-Afgifter imidlertid voxe i et stigende Forhold, men dog selvfølgelig langtfra naae de budgetterede Summer, da Indtægten af de nye Arveafgifter i det Hele næppe naaer hoiere end 40 à 50,000 Rd., medens Indtægten af de ældre kan anslaaes til 100 à 125,000 Rd.

Et lignende Forhold vil ogsaa indtræde i næste Finantsaar, saa at det ikke er tilstrækkeligt at budgettere Arveafgifterne alene efter de nye Afgifter, men der maa ogsaa i næste Aar og endnu i en Række af Aar tages Hensyn til de ældre Afgifter, selvfølgelig dog som bestandig aftagende. Hvorledes Forholdet vil stille sig, kan vanskelig angives; imidlertid vil man vel kunne antage, at henimod Halvdelen af Arveafgifterne i Finantsaaret 1863—64 vil blive erlagt efter de ældre Bestemmelser, og den anden større Halvdeel efter Loven af 19de Febr. 1861.

Naar til det Anførte føies, at Regnskaberne for de ældre Arveafgifter ikke give tilstrækkelig Oplysning om Arveforholdet til deraf at kunne beregne de nye Arveafgifter, samt at Totalindtægten af Arveafgifterne er stærkt fluctuerende fra Aar til andet — saaledes have 4 pCt. og $\frac{1}{2}$ pCt. Afgifterne i de sidste 5 à 6 Aar fluctueret hver for sig over 60 pCt. —, maa det erkjendes, at den Calculen, som kan opstilles for hver enkelt Slags Arveafgifter, vil blive meget upaalidelig, men at Calculen vil være langt paalideligere, naar Beløbet anføres samlet under Et, idet da Feilene i Beregningerne for de forskjellige Afgifter nogenlunde kunne hæve hinanden.